

[Korsgaard.]

højtærede Ministerium overhovedet ikke Begrebet Amtsskatter? Det tales der i denne Forbindelse ikke et Ord om, og det trods det Forhold, at dog netop Amtsskatterne i mange Henseender virker i allerhøjeste Grad tyngende. At man naturligvis heller ikke med Henblik paa den korte Tid, der har været til Disposition, har kunnet faa at vide, hvorledes Loven vil virke overfor de forskellige Typer af Kommuner, synes mig ogsaa at være et Bevis paa, at den Alvor, som man burde kunne kræve af en Regering overfor et Forslag af denne Art, aldeles ikke er kommet frem.

Som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard kunde ogsaa jeg anbefale Regeringen at tage dette Forslag tilbage, men jeg tror egentlig ikke, Raadet vil blive fulgt, og hvorfor saa gøre det? Lad Tingene nu gaa sin Gang, lad Regeringen faa den Fornøjelse at faa Finansloven ned i Folketinget en Gang til — og det bliver ganske sikkert Resultatet, hvis ikke Forslaget bliver taget tilbage. Man skulde have troet, efter det Ændringsforslag, der er stillet til Militærbudgetterne, at det var den Fornøjelse, man netop vilde undgaa, men med dette Forslag her paa Finanslovsforslaget kan vel ingen, der har Forstand paa politiske Realiteter, være i Tvivl om, at det er en fuldkommen sikker Vej til, at vi atter en Gang maa se Finanslovsforslaget. Jeg mener altsaa, at Forslaget om de 10 Mill. Kr. sagligt set ikke er forment paa en saadan Maade, at mit Parti vil kunne stemme derfor. Det er ikke Pengene i og for sig, der er det betænkelige, idet mit Parti jo har stillet Forslag om at give rigeligt det Beløb, her er Tale om, men fornuftigvis maa man, før man skrider til en Handling af denne Art, nøje klare sig, hvorledes et Forslag af den Art vil virke, og en saa skematisk Behandling af Forslaget, som der her kan blive Tale om — og en Forhandling forud for Forhandlingerne her i Salen har der aldeles ikke været Tale om —, kan naturligvis ikke danne Grundlaget for, om jeg saa maa sige, at kaste Statens 10 Mill. Kr. i Grams.

Holdgaard: I Modsætning til de to ærede foregaaende Talere kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at man stemmer for de to Ændringsforslag Nr. 134 og 136, der gaar ud paa at yde Kommunerne 10 Mill. Kr., og jeg maa i Modsætning til de to ærede Talere udtale min Taknemmelighed overfor den højtærede Minister, fordi han har stillet netop dette Forslag, der

tager Sigte paa at komme de trængende Kommuner til Hjælp . . . (Afbrydelse) . . . Ja, det kan man jo mere sig over, om man vil, men alle, der kender Forholdene ude i Kommunerne, ved, at det er Sognekommunerne, der trænger til Hjælp og trænger til en Skattelettelse, og paa denne Maade kan man dog i nogen Grad bidrage til at yde dem denne haardt tiltrængte Skattelettelse. Jeg maa i øvrigt sige, at hvis det kun er det formelle, det drejer sig om, synes ogsaa jeg, ligesom en Afbryder udtalte, at det dog er lovlige lidt at hænge sig saa stærkt i, som man gør fra de to Partiers Side, men det bliver jo deres Sag. Jeg forstaar imidlertid ikke, at man her vil modsætte sig en fornuftig Anvendelse af Finanslovens Overskud, netop paa den her foreslaaede Maade. Det forekommer mig ogsaa, at de Regler, man vil uddele Pengene efter, er meget fornuftige under Hensyn til de Udgifter, Kommunerne har til Skolevæsen, Aldersrente, Fatigvæsen og Hjelpekasserne. Vi ved jo, at til Afhjælpning af en af Kommunernes øvrige Udgifter, nemlig Vejvæsenet, har vi nu i stor Udstrækning Motorafgiften, og det forekommer mig derfor, at de her foreslaaede Regler er af den Beskaffenhed, at hvem der virkelig vil være med til at hjælpe de Kommuner, som har store Udgifter paa disse Omraader, nødvendigvis maa anbefale at stemme for disse to Ændringsforslag, og det gør jeg altsaa paa mit Partis Vegne.

Sneum: Ja, det er ikke i Anledning af den Debat, der nu er rejst, jeg har bedt om Ordet, men jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger om Ændringsforslag Nr. 95, der angaar en Bevilling paa 5 000 Kr. til Hjælp til Driften af Aarhus Kommunehospitals Lupusstation, saaledes som Udvalgets Ordfører gjorde Rede for før.

Det er jo første Del af en 3-aarig Bevilling. Siden August 1928 har man paa Kommunehospitalet hos os haft en Lys- og Radiumafdeling, hvor man behandler Patienter for Lupus efter Finsens Metode. Antallet af Patienter har i de forløbne Aar været stærkt stigende, og en Udvidelse af Afdelingen er derfor nødvendig. Lupusbehandling har jo hidtil fortrinsvis været foretaget paa Finsens medicinske Lysinstitut i København og vil derfor, da Behandlingen strækker sig over nogen Tid, som Regel medføre et længere Ophold i København. Mange Patienter har vanskeligt ved at være saa længe fra deres Virksomhed og deres Hjem, og Penge koster det jo ogsaa, hvorimod Patien-